

Omstændigheder havde villet risikere, at Højre skulde tage de 4 Mandater af 7 som hidtil. Det havde i saa Fald, som det ogsaa blev tilbudt det ærede Medlem fra Veringe, med stor Beredvillighed stemt paa 3 Moderate og 1 Radikal.

Nu forelaa Forholdene langt ugunstigere, og under disse ugunstigere Forhold spurgte det ærede Medlem fra Veringe, om de Radikale vare villige til Samarbejde, fordi de Moderate havde 28—30 overskydende Stemmer og de Radikale sammen med Socialdemokraterne 7, ialt 35—37 Stemmer. Hertil kom saa 5 Stemmer, som vare moderate, men bundne til Hey, men som vilde være blevne fri i det Øjeblik, det var givet, at Hey ikke kunde vælges. Men det ærede Medlem fra Veringe kunde ikke holde disse 28—30 Stemmer sammen, de splittedes og gik dels til Theilmann og dels til Hey. Det er Forholdet. Paa selve Valgdagen foretrak i Virkeligheden det moderate Venstreovre paa Fyn at faa valgt Højremænd fremfor at prøve paa i Alliance med de Radikale at faa valgt en af deres egne.

Komme vi til Forholdet i den tredje Kredsovre paa Lolland-Falster, hvor man gik til Valg, er Alliancen der ikke mindre aabenlys. „Lolland-Falster Folketidende” for 27. August 1910 indeholder en Artikel, hvori det hedder: „Som Læserne ville have set af Meddelelser her i Bladet, er Stillingen noget lignende andre Steder i Landet, hvilket har medført, at det Samarbejde mellem Højre og Venstre, der gennemførtes ved de sidst afholdte Folketingsvalg for at holde den socialistisk-radikale Alliance nede, nu søges fortsat. Dette er ganske naturligt under de forhaandenværende Forhold, og det vil være særlig anbefalelsesværdigt her”. Og det hedder længere nede i Artiklen: „Det glæder os derfor at kunne meddele, at Samarbejdet allerede er indledet og for saa vidt ogsaa etableret, som det er lykkedes gennem Forhandling mellem konservative Vælgere og Venstrevælgere i Nykjøbing By at naa en Overenskomst om fælles Optræden ved begge Valgmandsvalgene, hvorom Meddelelse findes andet Sted i Bladet. Begyndelsen er saaledes gjort, og vi ville meget anbefale, at der fortsættes i dette Spor ved de Forhandlinger, der forestaa”. Bladet indeholder saa den 6. September en stor dobbeltspaltet Annonce — der lægges ikke Skjul paa Sagen —, som er underskreven af „Udvalgene for konservative Vælgere og Venstrevælgere i Nykjøbing”, det vil sige, at Højre og Venstre gaa aldeles aabenlyst til Valgmandsvalg sammenovre paa Lolland-Falster.

Og hvad blev saa Resultatet heraf? Resultatet blev, at det radikale Venstres og Socialdemokraternes Stemmetal var 34, medens det moderate Venstres Stemmetal blev 49, tilsammen 83, medens Højrepartierne, det egentlige Højre og de Frikonservative, havde 81 Stemmer. Nu havde altsaa det moderate Venstre sammen med det radikale Venstre og Socialdemokraterne 2 Stemmer mere end Højre. Der behøvedes da paa selve Valgdagen ikke andet, end at de Moderate havde besluttet sig til at stemme sammen med de Radikale og Socialdemokraterne, for at vi kunde have faaet mere end Højre. I den Anledning henvendte det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen) sig paa det radikale Venstres Vegne til det Berntsenske Venstre og meddelte vort Stemmetal og anmodede om, at de med deres overskydende Stemmer vilde hjælpe os til at faa en Mand valgt, men de svarede, at de vilde ikke gaa ind paa noget andet, end at det skulde være en af deres egne, der blev valgt. Dertil blev der fra det radikale Venstres Side svaret: Ja, det fik endda være, men vi kunde ikke bringe nogen i Forslag, de maatte saa selv bringe en Mand i Forslag. Men i Stedet for at bringe en af deres egne i Forslag og faa vore Stemmer til ham, gav de en Højremand deres Stemmer. Saa ivrige vare de for endnu paa Valgdagen at give Højre Stemmer eller de Frikonservative, det gør i denne Forbindelse det samme.

Hvad var Resultatet blevet, hvis man i disse tre Valgkredse fra Regeringspartiets Side i Stedet for at gaa i en aldeles aabenlys Alliance med de Frikonservative og Højre, var gaaet i Alliance med det radikale Venstre og Socialdemokraterne, hvad det moderate Venstre for øvrigt altid tidligere ved Landstingsvalgene har gjort? For nu kunne de Herrer, lige saa meget de ville, skildre Socialdemokraterne som nogle Hønsetyve, de ere dog ikke værre Hønsetyve, end at dette Landstingsvalg er det første, ved hvilket ikke hele Venstre, selv de moderatere Dele af Venstre, er gaaet til Valgmandsvalg sammen med Socialdemokraterne. Stjæle de Høns nu, stjæl de vel ogsaa Høns den Gang. Forholdet var, at ved dette Samarbejde mellem alt, hvad der kaldte sig Venstre her i Landet, og Socialdemokraterne ved Valgmandsvalgene til Landstinget og ved selve Landstingsvalget, havde vi efterhaanden trængt os saadan ind paa Højre, ogsaa derved, at det jo ikke er Højremænd, der i de senere Aar ere blevne udnævnte til kongevalgte